

תת"ע (חדרה) 5540-05-24 - מדינת ישראל נ' עבד אל סלאם מחאמיד

תת"ע (חדרה) 5540-05-24 - מדינת ישראל נ' עבד אל סלאם מחאמידשלום חדרה

תת"ע (חדרה) 5540-05-24

מדינת ישראל

נגד

עבד אל סלאם מחאמיד

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[23.06.2025]

כבוד השופטת עידית פלד

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 20.6.24.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה ובצירופותיהן.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף מן הטעם שהוגשה באיחור ניכר. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבקש ביום 29.06.24; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה לאחר כמעט שנה ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - שיהיו שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה (עפ"ת (מחוזי מרכז) 22350-03-22 חאלד אבו סמור נ' מדינת ישראל (נבו 12.05.2022)).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש קיבל את ההזמנה לדיון עם ההזמנה לדין במועד ביצוע העבירה, והוא חתום על אישור מסירת הדו"ח, כפי העולה מאישור המסירה על גבי ההזמנה לדין וכתב אישום אשר צורף לכתב האישום המצוי בתיק בית המשפט וגם צורף לתגובת המשיבה. כך שקיימת אינדיקציה ברורה לידיעת המבקש אודות הדיון בו נשפט בהיעדרו. ואין בטענת המבקש בעלמא, כי לא קיבל זימון לבית המשפט, כדי להטיל ספק בדבר המסירה, שעה שהטענה לא גובתה בראייה כלשהי; והמבקש לא הציג ראייה או אסמכתא כלשהי שיש בה כדי להטיל ספק בדבר המסירה ולסתור את חזקת המסירה; ובכלל נסיבות אלה, אינני רואה מקום להטיל ספק בדבר המסירה. לפיכך, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו.

בנסיבות שלפניי, הנאשם כלל לא ביקש לחלוק על עובדות כתב האישום המיוחסות לו, ולא העלה כל טענה ביחס לתשתית העובדתית של כתב האישום שיש בה פוטנציאל לשינוי תוצאת המשפט. הנאשם לא מעלה טענות הגנה ואינו מעלה טענה הכופרת בתשתית העובדתית של כתב האישום ולא מצביע על כל פוטנציאל לשינוי תוצאת המשפט. גם העונש שהושת על המבקש (חודש פסילה בפועל וענישה נלווית) הינו סביר ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין, בהתחשב בתקופת הפקיעה (מעל 3 שנים) ובעברו התעבורתי של המבקש (50 הרשעות קודמות, 17 מתוכן בתקופת הפקיעה לרבות עבירות דומות); והעונש שהוטל הוא סביר ומידתי ואינו חורג ממדיניות הענישה הראוי והמקובלת ואין בו כדי לייצר עילת עיוות דין.

אין גם בנסיבותיו האישיות של המבקש כדי להצדיק להיעתר לבקשה.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיקוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשפ"ה, 23 יוני 2025, בהעדר הצדדים.